

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **J. D.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 16.7.2014, č. j. MSK 71100/2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 4.8.2014 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16.7.2014, č. j. MSK 71100/2014, kterým byl výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně v části týkající se sankcí změněn tak, že sankce pokuty byla z 6.000,- Kč snížena na 2.500,- Kč a ve zbytku bylo rozhodnutí potvrzeno. Rozhodnutím Magistrátu města Opavy ze dne 29.4.2014 sp. zn. 8008/2014/DOPR/KoV byl žalobce uznán ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Žalobce namítal, že je zcela vyloučeno, aby po požití jednoho desetistupňového piva předchozího dne mu byla naměřena hodnota alkoholu v dechu 0,27 g/kg., jakou vykázal předmětný testovací přístroj Dräger Alcotest, tato stopová hodnota alkoholu byla s největší pravděpodobností způsobena kloktadlem Jox, v němž je podle údajů výrobce obsažen ethanol. Naměřená hodnota byla na samé hranici chyby předmětného přístroje a pro odstranění pochybností měla být ověřena krevní zkouškou.

Vzhledem k tomu, že byl na místě samém rozrušen, nepožádal o tento přezkum sám. Další příčiny a souvislosti faktu, proč měl údajně naměřeny stopy alkoholu v dechu, si uvědomoval až následně a zcela je přičítá lékům, které v rozhodné době užíval. Poukázal na to, že podle pracovního postupu Policie ČR č. 114/MP-COO8-08 Metodika při zjišťování alkoholu, je hranice chyby zmíněného přístroje na hodnotě 0,25 g/kg. Uložený trest je v kontextu popisovaných okolností jeho případu nepřiměřený a existují skutečnosti, které vedou k opodstatněným pochybám o objektivitě měření předmětným přístrojem. Žalobce má za to, že žalovaný rozhodl nesprávně a přepjatě formalisticky.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce se na místě samém k přestupku nijak nevyjádřil, ačkoli mu to bylo umožněno na zadní straně oznámení o přestupku, které na místě podepsal, přičemž v oznámení bylo uvedeno, že předchozího večera vypil tři desetistupňová piva. V průběhu řízení před správním orgánem I. stupně žalobce nijak nevyužil svého práva se k věci vyjádřit, k ústnímu jednání se bez omluvy nedostavil. Až teprve v odvolání uvedl skutkovou verzi, že vypil pouze jedno desetistupňové pivo, a to nikoli ve večerních hodinách předchozího dne, ale již odpoledne, dále uvedl, že v noci užil ústní kloktadlo (Jox). Žalovaný odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 26/2012 namítal, že za situace, kdy obviněný v průběhu řízení mění svá tvrzení nebo tvrzení na svou obhajobu uvede až v odvolání, aniž mu cokoli bránilo je uvést na místě samém, případně v řízení na prvním stupni, je už tím věrohodnost takové obhajoby snížena. Bylo by naopak logické, aby řidič, jemuž je při silniční kontrole naměřena nenulová hladina v krvi, doznal užití pouze jednoho piva, nikoli tří piv, jestliže první tvrzení by bylo pravdivé, rovněž by bylo logické, aby uvedl, že alkohol mu byl naměřen v důsledku požití kloktadla, pokud by si byl jist, že alkoholem z vypitého piva již nemůže být ovlivněn. K užití (či snad požití) kloktadla s obsahem alkoholu žalovaný doplnil, že přítomnost alkoholu v ústní dutině je vyloučena právě opakovaním měření v rámci dechové zkoušky. Jestliže žalobce kloktadlo skutečně vypil, pak je nutno poukázat na § 2 písm. k) zákona 379/2005 Sb., podle něhož je alkoholickým nápojem každý nápoj, který obsahuje více než 0,5 objemového procenta alkoholu. Je tedy lhotejné, zda se alkohol dostal do těla žalobce požitím piva či požitím léku s obsahem alkoholu. Na tom nic nemění tvrzení žalobce, že byl na místě kontroly rozrušen, a proto nepožádal o odběr vzorku krve. Nevyužití práva žádat o provedení odborného lékařského vyšetření pak nemůže mít za následek zpochybnění dechových zkoušek, které splňují všechny podmínky řádného měření a prokazují ovlivnění žalobce alkoholem. Podle pracovního postupu Českého metrologického institutu (nikoli Policie ČR), který je součástí metodického pokynu Ministerstva dopravy (jde tedy o ustálenou praxi správních orgánů), je od naměřené hodnoty nutno odečíst jednak vlastní odchylku měření ve výši 0,04 g/kg a dále hodnotu nejistoty přepočtového faktoru ve výši 0,2 g/kg (jde o přepočet hodnoty alkoholu v dechu na hodnotu alkoholu v krvi, který provádí analyzátor alkoholu automaticky, tato hodnota zahrnuje veškeré možné vlivy jako pohlaví, hmotnost, věk, metabolismus kontrolované osoby apod.), celkem tedy hodnotu 0,24 g/kg, což se v daném případě stalo. Po odečtení této hodnoty bylo žalobci prokázáno nejméně 0,03 g/kg alkoholu v krvi. Na okraj žalovaný uvedl, že i po odečtení hodnoty 0,25 g/kg, jak požaduje žalobce, by mu stále byla prokázána nenulová hodnota ve výši 0,02 g/kg alkoholu v krvi. V České republice přitom platí tzv. nulová tolerance, tedy jakákoliv, byť minimální prokázaná hodnota alkoholu v krvi vyšší než nula znamená, že řidič vozidla je pod vlivem alkoholu ve smyslu § 125c odst. 1 písm. b)

zákona o silničním provozu. Nedůvodná je i námitka o nepřiměřenosti sankce, neboť jak sankce pokuty, tak i sankce zákazu činnosti byly žalobci uloženy na samé hranici zákonných sazeb.

Soud vyzval účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání. Současně byli poučeni podle § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas je udělen. Žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil, žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání vyslovil souhlas. Soud proto v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu Statutárního města Ostravy a správního spisu žalovaného zjistil krajský soud následující skutečnosti.

Dne 17.3.2014 bylo sepsáno oznámení přestupku v němž je uvedeno, že dne 17.3.2013 v 07:29 hod bylo v obci Opava, ul. Ratibořská, č. p. 181 (u firmy Dřevona ve směru od obce Pusté Jakartice na Opavu) zastaveno a kontrolováno po předchozí jízdě motorové vozidlo Škoda Felicia, RZ X, které řídil J.D., nar. X, jehož totožnost byla zjištěna z občanského průkazu a řidičského průkazu. Řidič byl vyzván k provedení odborného měření na přítomnost alkoholu v dechu pomocí detekčního přístroje Dräger, kterému se podrobil 17.3.2014 v 07:29 hod s pozitivním výsledkem 0,27 promile alkoholu v dechu řidiče. Opětovné odborné měření v 07:36 hod vykazalo pozitivní výsledek 0,27 promile alkoholu v dechu řidiče. Řidič byl ve vozidle sám. Uvedl, že vypil tři desetistupňová piva. S požíváním alkoholu započal 16.3.2014 v 19:30 hod a skončil 16.3.2014 ve 20:30 hod. Poslední jídlo měl 16.3.2014 ve 21:00 hod. Řidič byl řádně poučen a s naměřenou hodnotou z přístroje Dräger souhlasil, další jízda byla řidiči zakázána. Řidič svým jednáním porušil ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., a tím je důvodně podezřelý ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) téhož zákona. Rubriku vyjádření řidiče žalobce proškrtl a oznámení podepsal. Součástí spisu jsou záznamy o dechových zkouškách, ověřovací list č. 7001-OL-D0945-13 o kalibraci analyzátoru alkoholu v dechu (digitální) ze dne 20.9.2013 s dobou platnosti ověření dne 20.9.2014, úřední záznam policisty nstržm. R. U., úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů a evidenční karta řidiče. Z oznámení o zahájení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání na 28.4.2014, které bylo doručeno žalobci do vlastních rukou 4.4.2014 bylo zjištěno, že žalobci bylo sděleno, že je předvolán jako obviněný z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, jehož se měl dopustit porušením § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. o silničním provozu, a to tím, že řídil dne 17.3.2014 v 07:29 hod motorové vozidlo Škoda Felicia, RZ X v Opavě po ulici Ratibořské, ve směru do centra města, kde byl u domu č. 181 zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR, přičemž vozidlo řídil bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou ještě byl pod jeho vlivem, neboť na místě kontroly byla provedena dechová zkouška s pozitivním výsledkem, kdy

dechovým analyzátozem Dräger Alcotest 7410 byla zjištěna hladina alkoholu ve výši 0,27 g/kg alkoholu, další dechovou zkouškou byla zjištěna rovněž hladina alkoholu ve výši 0,27 g/kg alkoholu, přičemž s naměřenými hodnotami souhlasil a nežádal provedení lékařského vyšetření. Po započtení maximální stanovené odchylky ve výši 0,24 g/kg byla vyhodnocena jako hladina alkoholu nejméně ve výši 0,03 g/kg alkoholu. Žalobci bylo dáno poučení kromě jiného dle 73 odst. 2, § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, dále dle § 36 odst. 1, § 59 správního řádu. Z protokolu o ústním jednání ze dne 28.4.2014 vyplývá, že žalobce uvedl, že si je vědom zavinění přestupku, uvedené věci velmi lituje. Jednalo se o zbytkový alkohol z předchozího dne, necítil se pod vlivem alkoholu, cítil akorát hořko v ústech. Správní orgán provedl v souladu s § 53 odst. 6 správního řádu důkaz listinami, a to oznámením o přestupku, výsledky dechových zkoušek, ověřovacím listem, výpisem z evidenční karty řidiče. Žalobci byla dána možnost, aby se k provedeným důkazům a k podkladům pro vydání rozhodnutí vyjádřil. Po vyjádření bylo správním orgánem prohlášeno dokazování za skončené, žalobce žádné další návrhy na provedení dokazování neměl a žádná další vyjádření již neučinil. Následujícího dne 29.4.2014 správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným spácháním předmětného přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. o silničním provozu, porušením § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. tím, že dne 17.3.2014 v 07:29 hod řídil motorové vozidlo Škoda Felicia, RZ X v Opavě po ulici Ratibořské, ve směru do centra města, kde byl u domu č. 181 zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR, přičemž vozidlo řídil bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou ještě byl pod jeho vlivem, neboť mu byla zjištěna hladina alkoholu v krvi nejméně ve výši 0,03 g/kg alkoholu. Žalobci byla uložena pokuta 6.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci uvedeného rozhodnutí a byla mu dále uložena povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč a dále bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, v němž namítal, že je vyloučeno, aby mu bylo při předmětné dechové zkoušce objektivně a věrohodně naměřeno, byť jen stopové množství alkoholu, protože alkohol požil naposledy v pozdějším odpoledni předchozího dne, kdy se jednalo pouze o jeden půllitr desetistupňového piva. Za dvanáct hodin, které uplynuly do předmětné kontroly je nemožné, aby organismus tak minimální množství alkoholu nevstřebal. Dodatečně si vzpomněl, že v noci použil ústní kloktadlo Jox. Zpochybňuje tak hodnověrnost naměřených hodnot alkoholu testerem Dräger Alcotest 7410, který byl Policií ČR použit, a v jehož důsledku mu byly uloženy tak drakonické sankce. Uvedl, že je vzorným řidičem, který zcela prokazatelně za řadu let aktivního řízení motorových vozidel nebyl nikdy trestán pro porušení pravidel silničního provozu.

O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 16.7.2014, č. j. MSK 71100/2014, jímž výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně v části týkající se sankcí změnil tak, že sankce pokuty se z 6.000,- Kč snižuje na 2.500,- Kč a ve zbytku rozhodnutí potvrdil. Žalovaný učinil závěr, že na základě provedených listinných důkazů, jimiž byl v řízení náležitě zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak vyžaduje § 3 správního řádu, bylo v souladu s příslušnými právními předpisy prokazatelným způsobem zjištěno, že žalobce řídil motorové vozidlo pod vlivem

alkoholu. Zdůraznil, že platná právní úprava zákona o silničním provozu předpokládá „nulovou“ toleranci alkoholu v krvi řidiče, kdy v § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu stanoví, že řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky, kdy by mohl být ještě pod jejich vlivem. Žalobci bylo jako řidiči motorového vozidla prokazatelně zjištěno množství alkoholu v krvi nejméně 0,03 g/kg. Žalovaný aplikoval ust. § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami, ve znění pozdějších předpisů. Odkázal dále na § 16 odst. 1 téhož zákona, dále na zvláštní právní předpis, a to zákon č. 505/1990 Sb. o metrologii, ve znění pozdějších předpisů a jeho prováděcí předpis – vyhlášku č. 345/2002 Sb. s tím, že v řízení před magistrátem bylo ověřovacím listem č. 7001-OL-D0945-13 ze dne 20.9.2013 prokázáno, že k provedení zjištění požití alkoholu byl použit analyzátor alkoholu v dechu a tento byl v době provedení měření platně ověřen a tedy způsobilý k měření, dále věc posuzoval z hlediska pracovního postupu č. 114-MP-C008-08, vydaného Českým metrologickým institutem s tím, že byly splněny obě podmínky citovaného pracovního postupu, neboť žalobce se podrobil dechovým zkouškám v čase 07:29 hod a poté v 07:36 hod, čímž byla splněna podmínka časového odstupu nejméně 5 minut. Mezi oběma hodnotami výsledků je nulový procentuální rozdíl. Žalovaný uvedl, že žalobci jako řidiči motorového vozidla byla zjištěna hodnota 0,27 g/kg alkoholu, následně ověřena opakovanou zkouškou s hodnotou taktéž 0,27 g/kg alkoholu, po odečtu maximální stanovené odchylky o velikosti 0,24 g/kg (zahrnující maximální dovolenou odchylku přístroje o hodnotě $\pm 0,04$ g/kg a nejistotu přepočtového faktoru stanovenou na hodnotu $\pm 0,20$ g/kg), tak byla žalobci prokázána hladina alkoholu nejméně ve výši 0,03 g/kg. Poznamenal, že užívaná odchylka přitom vychází ze současně dostupné úrovně medicínských a technických znalostí a zohledňuje princip presumpce neviny, kdy celková odchylka 0,24 g/kg zahrnuje součet hodnoty 0,20 g/kg jako zcela pesimistické hodnoty nejistoty přepočtového faktoru a hodnoty odchylky měření 0,04 g/kg. Jakékoli zjištěné množství alkoholu v krvi nad touto odchylkou tedy bez důvodných pochybností prokazuje ovlivnění osoby alkoholem. Žalovaný odmítl tvrzení žalobce o neobjektivním a nevěrohodném měření, tvrzení žalobce o vypitém pouhém jednom půllitru desetistupňového piva 12 hodin před kontrolou, jak namítal až v odvolání žalovaný, shledal nevěrohodným, kdy dodatečně tvrzené (oproti tomu, co je obsaženo ve spise včetně vyjádření při ústním jednání) snižuje celkovou věrohodnost žalobcem uváděného včetně množství vypitého alkoholu před silniční kontrolou a dobou, po kterou měl alkoholický nápoj požit a také věrohodnost o užití Joxu, jako kloktadla. Žalovaný poznamenal, že v případě, i kdyby žalobce skutečně kloktal v noci přípravkem obsahující alkohol, neprojevilo by se použití takového přípravku po tak dlouhé době při dechové zkoušce. Aby vykázal měřící přístroj pozitivitu na alkohol, takového přípravku obsahující minimální množství alkoholu by musel užít žalobce najednou v neúměrně vysokém množství, proti běžnému doporučenému, to navíc tak, že by kloktadlo vypil.

Podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje, nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových

látek, uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

Podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo použití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.

Krajský soud má za to, že v dané věci bylo postaveno najisto, že žalobce řídil motorové vozidlo dne 17.3.2014 v 07:29 hod pod vlivem alkoholu. Žalobce sám potvrdil, že požil alkohol. Na místě samém při projednání přestupku policistům uvedl, že předchozího večera 16.3.2014 v době od 19:30 hod do 20:30 hod vypil tři desetistupňová piva (viz oznámení o dopravním přestupku, které žalobce podepsal) a tyto údaje žalobce nerozporoval ani u ústního jednání o projednání přestupku 28.4.2014, kdy konstatoval, že se jednalo o zbytkový alkohol z předchozího dne. Při určení výše hladiny alkoholu na základě naměřené hodnoty po dechových zkouškách byla vzata v úvahu možná odchylka měření a rovněž fyziologická hladina alkoholu v krvi a o tyto hodnoty byl výsledek měření korigován ve prospěch žalobce. Dechová zkouška byla provedena kalibrovaným analyzátozem alkoholu. Ve shodě s žalovaným má krajský soud za to, že ve správním řízení bylo prokázáno, že v krvi žalobce se nacházelo množství alkoholu nad běžnou fyziologickou hladinu. Správní orgán proto nepochybil, když dospěl k závěru, že jednáním žalobce, tj. řízením vozidla v době, kdy byl ještě pod vlivem alkoholu, došlo k naplnění objektivních znaků skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. o silničním provozu, byť naměřená hodnota alkoholu v dechu žalobce byla nízká.

V této souvislosti krajský soud odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 5 As 24/2009-65, v němž učinil závěr, že „jakákoli naměřená hodnota vyšší než nula, nasvědčuje výskytu určitého množství alkoholu. Z tohoto pohledu je tedy třeba každý takový výsledek dechové zkoušky považovat za pozitivní, přičemž i minimální hodnota alkoholu v dechu řidiče naměřená při dechové zkoušce vznáší pochybnost o tom, zdali tento řidič před řízením motorového vozidla nepožil alkoholický nápoj a nebyl při řízení vozidla pod jeho vlivem.“ V rozhodnutí č. j. 7 As 105/2010-96 Nejvyšší správní soud konstatoval, že uvedený způsob posuzování vychází ze zásady tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel, která v České republice platí a podle níž je jakékoliv množství alkoholu z požití alkoholických nápojů způsobilé k tomu, aby jím byl řidič při řízení ovlivněn. V jejím důsledku lze rozlišit pouze dvě kategorie naměřených hodnot alkoholu u osob řídících vozidlo nebo jedoucích na zvířeti ve smyslu zákona o silničním provozu, hodnoty nulové a nenulové. Zákonodárce žádným způsobem nekonstruuje třetí kategorii, která by zahrnovala naměřené hodnoty nízké až bagatelní, ani neumožňuje odvození její existence z platných právních předpisů, konec citace.

V dané věci bylo postupováno v souladu s metodikou – pracovním postupem č. 114-MP-C00808, vydaným Českým metrologickým institutem, kdy byla provedena dvě

měření s časovým odstupem nejméně 5 minut, od hodnoty alkoholu zjištěné měřicím přístrojem byla odečtena odchylka zohledňující nejistotu přepočtového faktoru měřicí metody. Tvzení žalobce, že vypil toliko jedno desetistupňové pivo předchozího dne, které uplatnil až v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu a o užití Joxu jako kloktadla a blíže nespecifikovaných léků, jak žalobce uvádí v žalobě, je nevěrohodné a účelové. Žalobce nic o užití kloktadla a léků ani policistům, ani za řízení před správním orgánem I. stupně neuvedl. Na místě samém při projednání přestupku policistům naopak sdělil, že vypil tři desetistupňová piva, přičemž s požitím alkoholu započal 16.3.2014 v 19:30 hod a skončil téhož dne ve 20:30 hod. S naměřenou hodnotou z přístroje Dräger souhlasil. Uvedené nerozpíral ani u ústního jednání před správním orgánem I. stupně, kdy prohlásil, že si je vědom zavinění přestupku a že se jednalo o zbytkový alkohol z předchozího dne. Právě zjištěná nenulová hladina alkoholu v krvi vypovídá o tom, že žalobce zkonzumoval alkohol v takovém množství nebo v takové době před řízením vozidla, že byl následně prokazatelně alkoholem ovlivněn.

Soud má za to, že žalobce se daného přestupku dopustil, naplnil jeho materiální stránku, přičemž v postupu žalovaného, respektive správního orgánu I. stupně krajský soud neshledal porušení práva žalobce na spravedlivý proces. Nelze sdílet ani výhrady žalobce o nepřiměřenosti sankce, neboť jak správně žalovaný poznamenal, jak sankce pokuty, tak i sankce zákazu činnosti byly žalobci uloženy na samé dolní hranici zákonných sazeb dle § 125c odst. 4 písm. c) zákona o silničním provozu, podle něhož za projednávaný přestupek se ukládá sankce pokuty od 2.500,- Kč do 20.000,- Kč a dále sankce zákazu činnosti spočívající v řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců do jednoho roku. Žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně v části týkajících se sankcí změnil tak, že sankci pokuty snížil z částky 6.000,- Kč na nejnižší možnou sazbu 2.500,- Kč. Zákaz činnosti spočívající v řízení všech motorových vozidel byl stanoven v délce 6 měsíců. Právní kvalifikaci správního deliktu a výši stanovené sankce žalovaný řádně odůvodnil. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 17.4.2015

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**